

„Az égen néhány csillag”

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIV. évfolyam, 46. szám, 2020. november 13.

Kiss Tibor Noé: Beláthatatlan táj. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2020, 257 oldal, 3699 Ft

Az *Aludnod kellene* szociológiai, antropológiai, teológiai értelemben is elhagyatott világa, a szereplők szegénysége, kiszolgáltatottsága itt még általánosabb dimenzióba kerül (miként például Krasznahorkainál). Nem a társadalmi nyomornak, inkább egy létállapotnak, világállapotnak a leírása a cél. A *Beláthatatlan táj* fő ambíciója az emberi kiszolgáltatottság megmutatása. Mintha már az *Aludnod kellene* is azt sugallta volna, hogy nem ártana elaltatni ezt a világot (a menekülni akaró Szandra rejtélyes gyilkosság áldozata lesz, miután azt mondja neki az egyik pasi, hogy: „aludnod kellene”). Az a mű is nagyon „szépen” beszélte el a legszörnyűbb dolgokat. A *Beláthatatlan táj* pedig már címével is azt mondja, nem sok remény van akkor sem, ha nem olyan szörnyű körülmények közt élünk. S ha lehet, az új mű még inkább „szépen” meséli el ugyancsak titokzatos történetét.